

ಜೋಗ್ಲಿ ಭಾವೆ...

—ಶಿಲಾ ಮುದಬಿ
ಸಂಪೂರ್ಣಪಕ್ಷ, ಅರ್ಬನ್ ಪ್ರೋಕ್ಸ್
ಪ್ರಾಚೀಕ್ರಿಯೆ, ಕಲಬುರಗಿ

ಮುಗ ರುದ್ರನಿಗೆ ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷ. ಸ್ವಷ್ಟಿವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ, ಅಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು-ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದಿಂದ್ದುಗ ಅವನ ಜೀವಿನ ನನ್ನ ಅನುಭವ ತುಂಬಾ ಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಹುಟ್ಟುವ ಮುನ್ನವೇ ಅವನಿಗೆಂದೇ ಹಾಡಲು ನಾನು, ನನ್ನ ಗಂಡ ಅದಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಜೋಗುಳಗಳ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೆವು. ಅದನ್ನು ವೇದಿಕೆಯ ಮೊಲೆ ಹಾಡಿದ್ದೆನ್ನ ಮುಜ್ಜಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕನ್ನಡ, ಮರಾರಿ ಜೋಗುಳಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ, ಇತರರಿಗೂ ಕಲ್ಲಿಸಿದ್ದೆ. ಅದರೆ, ರುದ್ರ ಹುಟ್ಟುವ ತನಕ ಜೋಗುಳಿದ ಭಾಷೆ-ಪರಿಭಾವೆ ಅರ್ಥವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮಗುವಿಗೆ ನಿಧೆ ಮಾಡಿಕಲು ತಾಯಂದಿರು ಹಾಡುವ ಒಂದು ಜೋಗುಳ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಎರಡೇ ನಿಮಿಷದ್ದು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಮಗುವಿಗೆ ನಿಧೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ತಾಯಂದಿರು ಅದನ್ನು ಕನಷ್ಟ್ ಅರ್ಥ ಗಂಟೆ ತನಕವಾದರೂ ಹಾಡಬೇಕು. ಜೋಗುಳಿದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಏನೇ ಇರಲಿ — ಅದನ್ನು ತಾಯಿಯೇ ಸಂಯೋಜಿಸಬೇಕು, ಪರಿಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಮಗುವಿಗೆ ಎಪ್ಪು ನಿಧೆ ಬಾಾಾ ಇದೆ, ಉಸಿರಾಡ ಧಾಟಿ ಹೇಗೆದೆ ಅನ್ನೋಳಿದ್ದು ಶಿಳಿಯಬೇಕು. ಆಗ ನೀವು ಯಾವ ಧಾಟಿಯ ಯಾವ ಟೆಂಪ್ಲೋನಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದ್ದೀ ಅನ್ನೋದು ಪ್ರತಿ ತಾಯಿ-ಮಗುವಿನ ಪಾಲಿಗೆ ಅನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಜೋಗುಳಿದ ಪದಗಳು ನಾಲ್ಕೇ ಸಾಲಿರಲ್ಲಿ, ಆ ನಾಲ್ಕು ಪದ ಹಾಡೋದ್ದುಗ ಮಗುವಿಗೆ ನಿಧೆ ಬರಬೇಕು ಅಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಜೂ... ಜೂ... ಲಾ... ಲಾ... ಲಾ... ಲಾ... ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತು ಅದರ ಬೆಳ್ಳಾ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತೇನು. ಮತ್ತೊಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವಕರ ಹಾಗೂ ಸವಾಲು ಅಂದರೆ ಈ ಜೋಗುಳಿದ ಪ್ರತೀಯೆ ಎಲ್ಲಾ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗೇ ಪದಗಳನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸದೇ ಹಾಡೊದು.

ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ನಡುವಿನ ಜೋಗುಳಿದ ಭಾಷೆ ಅಲ್ಕಂತ ಅಸ್ತಿತ್ವಕರ. ಪ್ರತಿ ತಾಯಿಗೂ ತನ್ನ ಮಗು ಯಾವಾಗ ಮಲಗುತ್ತೆ, ಹೇಗೆ ಮಲಗುತ್ತೆ, ಅದರ ಉಸಿರಾಡ ಲಂಯ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಅನ್ನೋದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಗೆಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಜೋಗುಳಿದ ಭಾವಯನ್ನು ಬದಲಿಸುತ್ತು, ಪರಿಳಿತಗಳನ್ನು ಓಡ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.



ಮಗ ರುದ್ರಃಂದಿಗೆ
ಶಿಲಾ ಮುದಬಿ

ಮಗು ಕಣ್ಣಿಜ್ಞತ್ವಿದ್ದರೂ, ಜನ ಇರುವುದರಿಂದ ಮಲಗಲು ಅಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ನಿಧೆ ಬಂದಿದೆ ಆದರೆ ಮಲಗಲು ತಯಾರಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಜೋಗುಳ ಹಾಡಬೇಕು? ಅದೇ ಹಾಡನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಲ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಿತಿ ಹೇಗೆ ಜೋಗಾಗದಂತೆ ಹಾಡಬೇಕು ಅನ್ನವುದು ಪ್ರತಿ ತಾಯಿಗೂ ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿಯ ಪ್ರಯೋಗವೇ.

ಜೋಗುಳಿದ ಹಾಡು ಚಲ್ಲೋ ಇತಿ ಅಂತ ವ್ಯಾಲಿಂಡಲೋ ಪದದೆಯುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ತಾಯಿಯೇ ಪರಸನಲ್ತೇನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆಕೆಯೇ ಹಾಡಬೇಕು, ಅದನ್ನೇ ಹಿಂದ ಮುಂದ ಮಾಡಿ ಆಗಾಗ ಶೋ... ಶೋ ಅಂತಲ್ಲೋ, ಉಸಾ... ಉಸಾ ಅಂತಲ್ಲೋ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ಜೋಗುಳಿದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕೋ ಬದ್ದೋ ಚರಣದ ಜೋಗುಳಿದ ಹಾಡು ನಿಮ್ಮ ಕಂದನ ಮೇಲೆ ಎಪ್ಪು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ ಅನ್ನೋದೇ ಮುಖ್ಯ. ಆ ರಿದಂ ಮಗುವಿನ ಉಸಿರಾಡದ ಗತಿ, ಲಯಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೊಂಡಿಸಬೇಕು ಅನ್ನೋದು ತಾಯಿಗೆ ಸವಾಲು. ನೀವು ತಾಯಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ಮಲಗಿಸುವ ತನಕ ಜೋಗುಳಿದ ಪದದ ಭಾಷೆ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದು.

ದೊಡ್ಡ ಮನೆತನದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ತೊಟ್ಟಿಲು ಕಟ್ಟಿ ಮಗುವಿಗೆ ಹಾಡುವ ಜೋಗುಳವೇ ಬೇರೆ, ಕಾಮಿಕ ತಾಯಂದಿರು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಸಿರೆ ಕಟ್ಟಿ ಮಾಡಿರುವ ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಕಂದನ ಮಲಗಿಸಿ ಹಾಡುವ ಜೋಗುಳವೇ ಬೇರೆ. ಎರಡಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ ವ್ಯಾತ್ಸವಿರುತ್ತದೆ. ಬೇವರು, ಶ್ರಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜೋಗುಳವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ ನಿಮಗೆ. ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಜೋಗುಳಿದ ಭಾಷೆ, ಪರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ಜನಪದವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವಾಗ ಅದೊಂದು ಜೀವಂತ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ನನ್ನ ಮಗ ರುದ್ರನೇ ಕಾರಣ. ಪ್ರತಿ ತಾಯಿ-ಮಗುವಿನ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿರುವ ಜೋಗುಳ ಅನ್ನವಂಥಧನು ಬಿಡಲು ಬಾರದ ಭಾಷೆ ಇದ್ದಂತೆ.

ನಾನು ಕನ್ನಡದವರು, ನನ್ನ ಗಂಡ ತೆಲುಗಿನವರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆ ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, ಇವೆಲ್ಲ ಹ್ಯಾ ಮೀರಿ ಮಗನ ಭಾವಯೇ ಅನ್ನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವನು ನೀರಿಗೆ ಹುಕ್ಕಾ, ಉಂಟಕ್ಕೆ ಬುವಾ, ಮೊಬೈಲ್—ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್ ಶ್ರೀನಿಗೆ ಸಿನಿ ಅನ್ನತ್ವಾನೆ. ಚಕನ್, ಮಟೆನ್ ಗೆ ಚಕನ್ ಬುವಾ, ಮಟನ್ ಬುವಾ ಅದರಿಂದೂ ಚಕನ್ ಬುವಾಕ್ಕೆ ಕುಕ್ಕೆ ಬುವಾ ಅನ್ನತ್ವಾನೆ.